

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940 (3)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Συνέχεια από (2)

1. «Εξήντα πέντε ασθενείς στεγάστηκαν εκείνη τη νύχτα στο σπίτι. Όλοι είχαν επιδεθεί κι είχαν εφοδιαστή με το δελτίον διακομιδής τους. Μια βάρδια από νοσοκόμους θα τους φρόντιζε όλη τη νύχτα και θα διατηρούσε τη φωτιά αναμμένη... Ήτανε φανερό πως με τα μέσα που διαθέταμε δεν μπορούσε να γίνει τίποτε καλλίτερο. Μα ο Θανάσης δεν είχε εξαντλήσει, όπως όλοι μας, τα ατού του. Έβγαλε δυό-τρία εικονισματάκια, τα έστησε πάνω στο ράφι του τζακιού, άναψε κάποιο κερί μπροστά τους κι άρχισε να ψάλλη διάφορα εκκλησιαστικά τροπάρια, με την κατανυχτική του φωνή. Κι η θεία εκείνη βυζαντινή μελωδία ξεχύθηκε, σαν βάλσαμο, στις τραυματισμένες ψυχές όλων μας κι άκουες, όσο προχωρούσε, τους μισοπνιγμένους λυγμούς των νοσοκόμων και των τραυματιών, που κλαίγανε απ' τη συγκίνηση...» [\(περισσότερα...\)](#)